

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 37. Tertium S. Bernardi in Italiam iter.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Secul. XII. iis significabant, Rainaldum Etrurien-
 A.C. 1137. sem per seditionem fuisse Abbatem ele-
 ctum, & præcipiebant; rogarent ipsi Im-
 peratorem & Papam, ut Cassinensibus
 Abbatem darent. Quo comperto Rai-
 naldus Etruriensis secreto cum ministris
 Rogerii Regis paciscitur, sibi que Digni-
 tatem Abbatialem a Rogerio & Antipa-
 pa Petro Leonis confirmari petit. Im-
 perator vero, qui tunc Ravennæ versaba-
 tur, Nuncio Cassinensi benigne excepto,
 edixit, se neutiquam esse passurum, ut
 Rainaldus Abbatis Dignitate emeretur,
 utpote Cliens Regis Rogerii, quem in-
 fensissimum Imperii hostem censebat.

§. XXXVII.

Tertium S. Bernardi in Italiam iter.

*Chro. Benev.
 ap. Baron.*

Anno millesimo centesimo trigesimo se-
 ptimo, mense Martio, Innocentius
 relicta civitate Pisana Viterbium se con-
 tulit, sermones cum Imperatore commu-
 nicaturus, qui Pontifici misit Henricum
 Ducem Bavariæ, Generum suum, cum
 trium millium equitatu, additis manda-
 tis; in Romanæ urbis vicinia castra me-
 taretur, & Robertum Capuano Princi-
 patui restitueret; nam Imperator into-
 rim Marchiam Anconitanam petere sta-
 tuerat. Ceterum Papa, datis ad S. Ber-
 nardum literis, petierat, ut in Italiam
 veniret & Ecclesiæ opem ferret, cumque

*vit. lib. II.
 6. 7. n. 41.*

idem Cardinales per literas rogarent, Sæcul. XII. A. C. 1137.
 credit Vir Sanctus, nullam sibi excu-
 sationem superesse, quin tertio in Italiam
 proficisceretur. Ergo Sermones in Can-
 ticum aliaque opera interrupit, convoca-
 tisque undique monachis suis abiturus
 Ecclesiæ statum & Schismatis pæne emo-
 rientis luctam exposuit, hortatus, ut pro
 eo penitus extinguendo Deum precaren-
 tur, & se absente nihil de observantia Re-
 gulæ relaxarent. S. Bernardus deinde
 Viterbium ad Papam pervenit, ubi pa-
 rum absuit, quin Fratrem suum Gerar-
 dum, itineris socium, gravissimo morbo
 correptum, amitteret. Serm. 26. in Cant. n. 14.

Cum Papa & Cardinales suam senten-
 tiam circa præsentem rerum statum S.
 Bernardo aperuissent, ipse rejecto armo-
 rum consilio, aliam viam tentandam esse
 existimavit. Itaque cum variis sermo-
 nem conferens exploravit, quanta Schis-
 maticorum potentia, quæ vires, quæ spes,
 & mens eorum Principibus essent, an er-
 rori vel malitiæ pertinacia in malo ortum
 deberet. Sicque ex privatis colloquiis
 didicit, viros Ecclesiasticos, Antipapam ad-
 hærentes, de fortunis suis angere; satis
 ipsos errorem suum cognoscere, sed ne
 ad sinum Ecclesiæ redirent impediri ti-
 more, ne deinde sui contemptum, & in-
 famiam ferre cogerentur, denique malle
 ipsos sub qualiscunque honoris umbra
vit. 42.
Hist. Eccles. Tom. XVI. D d d Bo-

Sæcul. XII. Bonis & Dignitatibus suis frui, quam Se
 A.C. 1137. dibus suis pulsos ad mendicitatem in
 omnium oculis redigi. Petri Leonis
 propinqui & affines dicebant, se proborum omnium invidiæ ferendæ pares non fore, si propriam domum & familiam suam, cujus Caput Petrus esset, perditum irent. Alii perseverantiam in Schismate excusabant, quod Anacleto fidem iurejurando promississent; nemo vero conscientia ductu Antipapam sequeretur.

His Bernardus ingerebat; factiones insolentes tam Legibus quam Constitutionibus Canonicis adversas quamque auctoritatem a iurejurando non posse accipere, nec specie Religionis, quæ hujusmodi Sacramenta nulla esse doceret, posse defendi. His S. Bernardi admonitionibus multi a Schismate abstergebantur, ac Petri Fautores in dies numerabantur pauciores. Ipse quoque animo cadebat, cum videret suæ factionis ruina Innocentii auctoritatem crescere. Deficiebat pecunia, Clientes & familiares dilabebantur, mensæ cum pauperibus accumbenti non nisi fercula, vili pretio comparata inferebantur, familiæ profecti detritis vestibus incedebant, mercenarii ipsius macilenti & ære alieno gravati. Denique tristis totius domus facies certum imminere interitum indicabat.

§. XXXVII